

12. navadna nedelja – leto C

Peter izpove vero

Ko je nekoč na samem molil, so bili z njim učenci in vprašal jih je: »Kaj pravijo množice, kdo sem?« Odgovorili so: »Janez Krstnik, drugi: Elija, spet drugi pa, da je vstal eden od starodavnih prerokov.« Nato jim je rekel: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter je odgovoril: »Božji Maziljenec.«

Jezus prvič napove svojo smrt in vstajenje

Strogo jim je prepovedal, da bi to komu pripovedovali. Rekel je: »Sin človekov mora veliko pretrpeti. Starešine ljudstva, veliki duhovniki in pismouki ga bodo zavržli in umorili, in tretji dan bo obujen.« Vsem pa je govoril: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo rešil. Kaj namreč pomaga človeku, če si ves svet pridobi, sebe pa pogubi ali zapravi? Kdor se sramuje mene ali mojih besed, se ga bo sramoval Sin človekov, ko bo prišel v svojem veličastvu in veličastvu Očeta in svetih angelov. Resnično, povem vam: Nekateri od tukaj stoječih res ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Božjega kraljestva.« Lk 9,18-24

Hoditi za Jezusom, pomeni hoditi po poti križa!

Zanimivo, s čim Jezus povezuje vprašanje: Kaj ljudje pravijo, kdo sem? Petrov odgovor, da je božji maziljenec, pojasni z razlago, da bo Sin človekov zavržen in umorjen. Torej je z odgovorom, kdo je on, najtesneje povezano njegovo trpljenje. Še več. Kdor ga bo hotel spoznati bo moral po isti poti za njim, zato pravi: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj.« Križ je najpomembnejše znamenje božjega sina, pa tudi vseh njegovih učencev. Nam je to res tako jasno? Zdi se, da smo Jezusovo trpljenje ločili od Njegovega življenja. Kot da je trpljenje nek dodatek k njegovemu sicer uspešnemu oznanjevanju. Pa ni! Križ se za Jezusa ni začel na veliki četrtek, ampak z njegovim rojstvom! Spomnimo se, kako je križ povezan z Jezusom:

- *Zanj ni bilo prostora v prenočišču, ko se je rodil!*
- *Kot novorojenček je morala njegova družina bežati v Egipt pred Herodom!*
- *Trideset let je moral čakati, da je lahko spregovoril o sebi, da je božji sin.*
- *Ko je začel oznanjati, je neprestano doživljal nasprotovanje.*
- *Kljub tolikim čudežem in iskreni pomoči ljudem, je bil zavržen in križan kot razbojnik.*

Jezusov križ je najtesneje združen z Jezusovim življenjem. Njegova smrt na križu žal ni bila napaka v njegovem življenju, ampak logična posledica.

- *Zakaj ni bilo prostora zanj v prenočišču? Ljubezen se ne vsiljuje, ni kričeča, ne zahteva, je skromna – zato ostane pred vrati prenočišč.*
- *Zakaj je morala njegova družina z njim kot novorojenčkom bežati v Egipt pred Herodom! Zato ker Njegov prihod naznanja drugačno oblast, ki ne bo vladala s silo in lažjo, ampak z ljubeznijo in v resnici.*
- *Zakaj je moral trideset let čakati, da je lahko spregovoril o sebi, da je božji sin? Ker Ljubezen in resnica potrebujeta dolgo, dolgo zorenje v tišini in trpljenju. Ker ne delata sile drugemu, trpita silo na sebi, da se prečistita, kot zlato.*
- *Zakaj je moral Jezus od samega nastopa naprej doživljati nasprotovanje? Ker se ljubezen in resnica ne prilagajata, ampak govorita tisto, kar je res, kar je dobro, kar je lepo, brez olupševanja.*
- *In kako to, da je bil kljub tolikim čudežem in iskreni pomoči ljudem zavržen in križan kot razbojnik. Ker ljubezen in resnica postavljata na glavo vsa pravila in vsak utečen in preveč človeški red, ker sta edino merilo življenja.*

Občutek imam, da je današnji odlomek šibka točka našega oznanjevanja. Ne 'paše' nam, da sta hoja za Jezusom ter življenje v resnici in ljubezni tesno povezana s trpljenjem. Zato smo križ pribili na stene in ga razumemo kot neposrečen konec Jezusovega življenja. V naših glavah in v našem oznanjevanju bomo morali to spremeniti. Nenazadnje je vse pošteno človekovo življenje povezano s križem. Zakaj tega ne bi mogli razumeti in sprejeti? Otrok bi čokolade raje ne delil z drugimi, pa če hoče biti resnično človek, se mora tega naučiti. Vsi bi pogosto raje počivali, kot pomagali, pa je spet potrebno naložiti križ odpovedi. Radi bi, da bi se kaj naredilo samo, a moramo pljuniti v roke in spet smo pri križu. Beg pred križem se vsepovsod odraža kot lenoba in lagodje. To ni življenje resničnega kristjana! In prav tega je danes vsepovsod polno. Ko pa govorimo o zavzetem vztrajanju v resnici in ljubezni, bomo doživljali nasprotovanje in preganjanje. Dejstvo je, da bo tisti, ki hoče iti za Jezusom, trpel enako nasprotovanje kot On. Tako so vsi apostoli razen Janeza končali svoje življenje v mučeniški smrti.

Dragi bratje in sestre, kljub temu, da pomeni biti Jezusov učenec, izgubiti življenje, pomeni tudi življenje najti: Če bomo hodili za njim, bomo v sebi našli mir. Ljubezen odkriva nov svet v nas in naših odnosih, ki je veliko lepši od tega sveta. Ljubezen prinaša vedno novo življenje in vedno novo upanje. Življenje brez ljubezni, tj. življenje brez križa pa je prazno in mrtvo. Kljub strahu, torej, vzemimo vsak dan svoj križ in hodimo za Njim, ki je naš Edini Odrešenik.